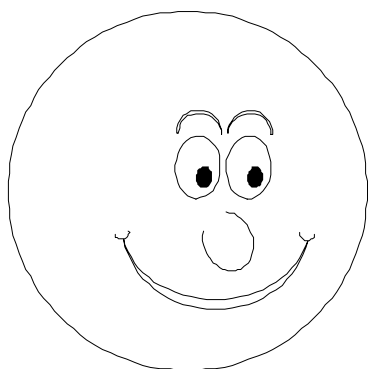


דברי הכפר



רוב האנשים

מוכנים להיהרס ע"י מחמאות

מאשר להיבנות ע"י ביקורת.

אנאטול פראנס

גיליון מס 1961 י"ד באב תשס"ה * 19 באוגוסט 2005
כפר-הנשיא * עלון פנימי



sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

21/8	שי עמר	25/8	טל ברק (נכדה י. מנדג'גורסקי) סהר קורן
22/8	ראובן גוטר שלומית פרחי בן ליפשיץ עידו גרשמן אסף ליפשיץ (נכד)	26/8	רומי ירון (נכדה מרכס) דגלס דניאל קופ (נכד הרט, בן-אבי) אלעד פרחי (נכד וטרמן) תמיר שובל (נכד)
23/8	דין ירון (נכד מרכס) יובל דדוש	27/8	בלנש לוי ינון אגם דינה ראובנוב דניאל שובל (נכד)
24/8	ערן פרימוסט אייל גולן (נכד) הדסה ניימרק (נכדה)		

ימי נישואין

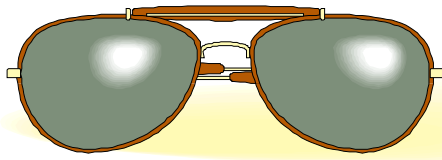
מזל - טוב

22/8	יפעת ושלמה ויסבקר דרור ודייל קולינס
23/8	תמר ומיכי הרמן
26/8	אביבה ואריק לינטון אמרי וגלית סולומון ביני ומיכל יודאיקין
27/8	אלזה ואדם בן-חנוך רמי וליאוני גולן



נזכור

מר יהודה ברנשטיין	21.8.59	י'ז באב תשי"ט
לס גרשמן	29.7.02	כ' באב תשס"ב



פירורים

"פירורים" או "טיפטופים", תבחרו מה יותר מסתדר לכם לגבי סיכום השבוע.

תנו לי את הזכות להפריד אתכם לרגע מהסיפורים קורעי הלב שאנחנו רואים בימים אלה מגוש-קטיף והשומרון.

תנו לי רגע קט להשכיח מכם את מדד החום והלחות ולשתף אתכם במקצת מהדברים שקורים אצלנו פה ביישובנו הקטן.

**** ראשית נברך את בתיא וברוס וויטהם** שקפצו לביקור מאוסטרליה, שניהם כמו דגים במים מסתובבים ומבלים בסביבה הטבעית שלהם, כאילו לא עזבו מעולם. נאחל להם חופשה נעימה וחוויות מדהימות.

**** מאותו כיוון בכדור הארץ הגיעו גם רימון וצחי פרנקלין** שמסתובבים יחד עם גלי ונראים כמו שני שומרי הראש שלה. נאחל למשפחות מלינה ופרנקלין שתהנו מהמפגש המשפחתי ותחוו חוויות מקסימות ביחד.

**** לביקור בארצנו אך מכיוון אחר הגיעו נתן לנה ומילו לבית משפ' אפשטיין.**

הם עשו דרך ארוכה ומייגעת, אך בסופו של דבר הם נחתו בארצנו ונפלא לנו לראות אותם, בהחלט ביקור קצר מאוד. תהנו מהחופשה עם המשפחה והמפגש עם חברים ותחזרו אלינו לביקור קצת יותר ארוך.

**** ילדי התלתון הבוגר** לא נחים לרגע, למרות החום הם מנצלים כל יום חופש לחוויה חדשה. לפני שבוע הם בילו במחנה ביער ברעם, שלושה ימים. חזרו, אספו כוחות ויצאו לבת-יער ליום פעילות אתגרי שכלל רכיבה על סוסים, בילוי בפארק חבלים, באולינג בוקרים ועוד. ובסוף השבוע הם יורדים לפארק הירדן לפעילות בראפטינג של "אבוקייק".

**** גם התלתון הצעיר** לא נח וכל יום יש פעילות חדשה. לפני שבוע הם נסעו לקיבוץ יפתח, שם הם טעמו קצת ממנהגי הבדואים שכלל אפיית פיתות, תיפוף בדרבוקות, קעקועי חינה ועוד.

**** והנעורון-נעורים**, מה איתם? גם הם לא מפספסים יום של חופש ורוגע. השבוע הם נסעו ללונה פארק ת"א ומשם לקייטנה בקיבוץ נחשולים לארבעה ימים. להורים שמתחילים להרגיש עייפות נוכל לספר שנותרו 14 יום לחופש.

**** לאידו פוקס** נאחל התאקלמות מהירה ושפשוף קל בהצטרפותו לשורות חיילי צה"ל. מקווים שתחווה חוויות מדהימות וטובות ושהכל יעבור כמה שיותר בכיף.

**** לשי עמר** והמשפחה שחוגגים את מסיבת בר-המצווה בחיק המשפחה בירושלים נאחל הרבה הרבה מזל-טוב וברכות, גם לאושר, עושר ובריאות.

**** מי שרוצה לחוות קצת נחת ואושר מוזמן כל יום שלישי בשעה 10:00 לברכה לראות את אוסף האמהות והתינוקות שנאספים שם למפגש "אמהות ותינוקות".** אוכל יש בשפע, יש סיפורים על סדר יום של תינוקות וקצת קאקי ופיפי ומסאג' ולישון. אך בעיקר יש הרבה אור וחיוכים מקסימים מהיצורים המתוקים והקטנים האלה. ומה שיותר מדהים זה שכמעט כל שבוע יש אמא ותינוקות חדשים שמצטרפים לקהילה המאושרת הזאת.

זהו, בנימה אופטימית זו אסיים להפעם, ונותר לי רק לאחל לכולנו סוף שבוע של הרבה אחדות, סובלנות, אושר, שקט ושבת של שלום וקודש לכולנו.

ארי ובני משפחת שטיינר



במזל-טוב!
בין נולד למאיר ובתיה ריינס
נכד לסבים יונה ואלי
בן להורים אופיר ויעל
ברכות לבביות,
לכל המשפחה המורחבת

האדם עץ השדה

(דברים שכתבתי בשבעה על אחותי).

כי האדם הוא עץ השדה, וכמו העץ הוא שואף למעלה, העץ הוא גבוה, העץ הוא ירוק, שורשיו נטועים חזק באדמה ודומה שאין שום דבר שיכל לו. והנה בלי שום התראה ובסתם יום של חול באוונת רוח קלה נעקר העץ משורשיו ושבק חיים לכל חי.

בדימוי הזה של עץ אני רוצה לזכור את רומן, איש נעים הליכות שרק ניטע באדמת הארץ ובקיבוץ והתחיל להעמיק ולחזק את שורשיו, ללבלב, לשלוח ענפים לכל עבר, לתת פירות. לצערנו העץ היפה הזה נגדע ונעקר כך בלי שום התראה וכמו משום מקום נשלחה יד קטלנית ועקרה אותו מאתנו, אבל לא את זכרו. אנו נמשיך ליהנות מהפירות שהשאיר לנו והתחילו להבשיל.

את הידיעה על מותו הפתאומי של רומן קבלתי ממש שניות ספורות לאחר שעמדתי לצד מיטתה של אחותי וראיתי איך היא מחזירה את נשמתה לבורא עולם, לאחר שלושה שבועות של תרדמת בטיפול נמרץ.

יצאתי להודיע לציונה וכמעט שהייתי צריך להחיות אותה, כי היא היתה על סף עלפון כשסיימה שיחת טלפון עם מיכל שסיפרה לה את הידיעה על פטירתו של רומן, ולדקות אחדות שכחתי כי לפני מספר דקות אחותי האהובה הלכה לעולם שכולו טוב.

אז חשבתי לעצמי כי נסתרות דרכי האל. האחת הולכת לעולמה לאחר ייסורים רבים והשני הולך לעולמו צעיר וחזק וכל החיים היו עדיין לפניו, אבל זה רצונו של אלוהים.

אלוהים נתן ואלוהים לקח, יהי שם אלוהים מבורך. אם אפשר למצוא נחמה מעטה מהמקרים הנ"ל.

על אחותי אני יודע שיותר היא לא תסבול, ועל רומן קשה למצוא נחמה בגלל גילו הצעיר, ואיך ננחם ואיך ננחם, אולי בעובדה שהוא לא סבל במותו. יהי זכרם ברוך.

בהזדמנות זו אני מבקש בשמי ובשם משפחתי להודות לכל המבקרים בשבעה, לכל המנחמים והמשתתפים בצער המשפחה. נאחל לכולם בשורות טובות ושלא נדע עוד צער. שימרו על הבריאות ושיעבור הכל ממול.

שבת – שלום,

שבי.

נפל, נפל, דבר בכפר

לפעמים במיוחד בזמן החופש הגדול הבנאדם נזכר בגעגועים מסוימים בחוברות שקבלנו לחופש הגדול, נדמה לי שזה בכיתות א' עד ה' (אחר כך מישוהו תפס שכל העסק של חוברות לחופש הגדול זה סתם קשקוש שממאס את עצמו גם על התלמידים וגם על הוריהם וזה פשוט נעלם מנופינו – כמה לא חבל!). בכ"א אופן היה שם איזה תרגיל שפתי שבו התלמיד צריך לקרוא קטע ("הו הו אדמתי אדמת מולדת" וכיוצא בזה) ולתמצת אותו לכמה מילים. והנה לכבוד החופש הגדול נראה ששוב הגיע תרגיל מסוג הזה מחופש בדמות מאמר מכובד ורב פסקאות, צפוף בשמות ועובדות בדברי הכפר שממש מבקש מהקורא לשנס את מותניו המתרחבות ולצמצם אותו מכל המוץ שסביבו לכמה מילים שכל אחד יוכל להבין ובעיקר להפנים אותו: והרי הגירסה המקוצרת והמתומצתת של האם נפל דבר בכפר? העובדות:

איתי סלע, איתי, איתי... איתי, איתי, איתי, עורך הדין, איתי, איתי, עורך הדין, איתי, איתי, איתי, איתי סלע. איתי סלע, איתי, עורך דין, עורך דינו, איתי, עורך דינו, איתי, עורך דין, איתי, איתי, איתי, איתי, איתי סלע. (סדר המילים והכמות מועתקות מהמאמר המקורי.)

בשיחתי האחרונה עם הזקנה שאלתי: "האם את מבינה מה קורה?" "לא" היא ענתה, "אני מבינה שהיו הרבה דיבורים ויהיו עוד הרבה דיבורים, ושאייתי סלע לא בסדר שהוא הביא עורך דין." זהו.

עכשיו כשהפרדנו את הטפל מהעיקר וכולם יודעים מי לא בסדר ומי ממש לא בסדר (איתי סלע בכל המקרים, ואם לא הבנתם את זה עד עכשיו כנראה שאתם גרים בטובא) אפשר להמשיך בשאר השאלות בחוברת "הו הו אדמתי, שבנו אליך..."

שלופה

המאמר שלפנינו הביא אותי לחשוב, שהנה אמנם אנחנו מאותו הכפר אך דיעותנו שונות.
או כמו השיר המפורסם של רוברט פרוסט
נושא השיר הוא הבחירה שנאלץ המטייל ביער לבחור.
שתי הדרכים מתפצלות למולו, ורק באחת, המטייל יכול לבחור ברגע זה, והוא בוחר בדרך "שהלכו בה פחות", הוא אמנם מרוצה מן הבחירה שלו, אבל לאורך ימים ושנים מלווה אותו תחושה של החמצה בלתי נמנעת בשל הדרך שלא הלך בה, ואשר את טיבה ואת מחוז חפצה לא ידע לעולם.

ב"ה
יום שישי ז' באב

מאת: עודד איתם, הבן של מרב איתם (ארנברג), המשפחה גרה 20 שנה בגוש-קטיף.

באנו לכפר-הנשיא לאזכרה של סבא שלי, אריק ארנברג.
נמצאים אולי בגיחה האחרונה מחוץ לגוש-קטיף לפני המצור.
אנחנו, כמו כל הישוב שלנו איננו מתכוונים להתפנות מרצוננו החופשי, והרגשתי צורך לכתוב לכם כמה מילים.
אומרים לנו שאנחנו תמהונים ופנאטים, הוזים ומדמיינים.
יש לנו תשובה אחת לכל זה – **נכון**, זהו בדיוק האופי של העם שלנו, אותו העם ששרד בגלות 2,000 שנה כנגד כל הסיכויים, כנגד כל הרדיפות, עם אותו מסר לעולם כולו, יש לנו מוסר, יש לנו צדק, יש לעולם נשמה, תוכן פנימי שלמענו נעשה הכל. זו המלחמה **שלנו** - של העם הזה – אלא שיש ששוכחים זאת ובוגדים ברוח של העם.
איננו פונים אליכם למסור לכם איזו דת-תרבות, אלא להזכיר למה כולנו שייכים, לעם שלא מאבד תקווה, איננו מתייאש, איננו מפחד משום משבר, "אפילו" לא מההתנתקות. עם שאיננו מתעייף ואם חלק בעם מתעייף, יש חלק אחר בעם שיעיר אותו.

אם יבואו לפנות אותנו, ישובנו לא יתנהג באלימות, אבל אנחנו נשארים לומר בצורה ברורה – איננו עוזבים מרצוננו החופשי, ואם נגורש עוד נחזור, ואם לא עכשיו אז עוד 20 שנה.

ס.ב.א.



ספורט בריאות איכות-חיים
 בין 7-8 בנובמבר בירושלים לבני 60 ..
 סוגי ספורט רבים: ריצה, אופניים, טניס, שחיה ועוד.
 המעוניינים יכולים להתקשר לטל': 4994.

לבריאות, לן ו'.



רשימת שומרים לשבוע 19/8 עד 25/8

יום	תאריך	שם השומר
שישי	19/8	עמק יצחקי
שבת	20/8	ברוך כהן
ראשון	21/8	נחמן כץ
שני	22/8	שחר כץ
שלישי	23/8	עמית כץ
רביעי	24/8	יוסי כץ
חמישי	25/8	אריק לינטון

מהמרכולית

עקב ספירת מלאי המרכולת תהיה סגורה
 כל היום ב 31-08-2005.



היחידה לקידום נשים

נשים קדימה 2005

כנס נשים של התנועה הקיבוצית

הכנס יתקיים ביום ג', ב' באלול ה-6.9.05

בבית התנועה, רח' ליאונרדו דה וינצ'י 13, תל אביב.

על סדר היום:

16.00-15.30 התכנסות וכיבוד קל

16.15-16.00 ברכות

17.00-16.15 נשים קריירה שניה: סיפור אישי.

17.30-17.00 דר' אורית קמיר- "שאלה של כבוד"

18.30-17.30 הענקת תעודות הוקרה לנשים נבחרות מהתנועה הקיבוצית

והענקת פרס למפעל חיים לח"כ לשעבר- עדנה סולודר.

מצפים לראותך.

סמדר סיני

מנהלת היחידה לקידום נשים

נא אשרי הגעתך לאירית בטלפון: 03-6925330, או במייל iritg@kba.org.il



בקצב האירועים בארצינו - גם זה כבר מיושן. אך חשבתי לחלוק איתכם, בכל-זאת את רחשי-ליבי - אז אלו דברים שכתבתי ביום חמישי [20.7.05],
עת חזרתי ב 3- לפנות בקר,

נסערת ומותשת מכפר-מיימון
זהו תיאור הווייה ארצישראלית עכשווית על כל מורכבותה, כאביה, סיבוכיה -
"כשאני- כאם לחיילים ול"" מתנחלים, מוצאת עצמי מוצבת באמצע - מושיטה
אצבעות בגדר, ולא יודעת את נפשי מרוב בילבול וסערת-רגשות
אמביוולנטית, חצויה ומורכבת כל-כך.

[illegible]

משני צידי המתרס

אמש נסעתי מביתי בגליל
לבקר את ילדי ואת בני-עמי בכפר-מיימון .
בדרכי עפר ושדות מול ירח עגול ונדיב, הגעתי עם ערב .
נפשי היתה ניסערת מאד !!
שני חיילים קרביים יש לי ושניהם מהצד השני של הגדר. ממולם בין ההמונים
נמצאים עוד שניים מיילדי

שבאו להזדהות עם קבוצת ההשת"יכות שלהם והנכד בן שנה+.

הבאתי איתי את בתי החמישית
כדי לפגוש את ארבעת אחיה-
משני צידי המתרס . !!
האווירה הוודסטוקית האוויר החם - תרתי-משמע
ו -והאמונה האדירה הפורצת בריקודים, שירה, עוגות,
אחוות-משפחות ומנייני תפילה אינסופיים ...
-גרמו לנו להתעלות – הנפש, לרוממות הרוח .

בידיעה שבמרחק שעה מכאן מתחרים במכביה, שותים בפאבים מתרווחים מול המזגן והטלוויזיה ומקטרים על המשוגעים הללו. היתה זו חוויה מעולם אחר, עולם של פעם, בו שום קושי פיזי לא מונע להגשים את אמונתך בצידקת הדרך. אך עם כל ההתרגשות יצא ליבי אל בני הלוחמים שאומנו למשימות שונות לחלוטין להגנה על עם ישראל. הניידים לא הגיבו, על-אף שחיפשתי מחט בערימה של עשרות אלפי לובשי מדיום של צה"ל, בסוף עלה בידינו לאתר אחד מהם. כבר שלושה ימים שהוא מוצב שם עם פיקודיו, בתוך העפר, מול האלפים. בשבת היתה כוננות לקראת הכניסה לעזה, כך שמזמן לא ראה את הבית על כל משמעותיו!! פניו העייפות, עיניו העצובות עם הפליאה הגדולה:

מה אתם עושים פה ? תחזרו הביתה -
 עדיין מרצדים מול עיני וטורדים מנוחתי .
 מולו הרגשתי איך יוצא לי האויר מהבלון הגדול.
 חייליו שואלים - תישארו פה גם לשבת? ?
 כי אנחנו פשוט רוצים ללכת כבר הביתה !!
 לא רוצים "לסגור" 21 הבילבול וחוסר ההבנה
 התמימות הזו מול בני וחבריו, הידיים הנשלחות דרך חורי הגדר,
 חוסר האפשרות לחבקו וללטפו - כי גדר גבוהה ואיומה מפרידה בין אמא לבניה
 בין אחות לאחיה , והאצבעות נאחזות מבעד לגדר.....

ומהצד השני =מעבר לגדר המגדירה את שני המחנות זה נגד זה -
 נמצאים החברים מהשיבה התיכונית ומהמכינה הקדם-צבאית החברים הכי
 טובים מורים ורבנים שליוו את התבגרותם ולבטיהם,
 וגיבשו עבורם דרך ישרה והגונה להתנהל על-פיה
 ולגבש זהות ישראלית-יהודית, נקייה מחומרנות ואינטרסים.

מי האויב פה? מי נגד מי ??

כולנו כאן , משני צידי המתרס - חברים ומכרים ואחים - כפשוטו!!

אולי בימי הקיץ הלחים וקודחים הללו-
 הגדרות הזהות משתנות ? י
 הגדרת מהותו של המתרס - מתחלפת ?? י

חמש שעות חוויתי בכפר-מיימון , חווייה מלכדת ומעצימה ,

ויחד עם זאת-
 את עיניו של בני הלוחם מולם -
 אינני יכולה למחוק !! י

היו שם מראות סוריאליסטיים לחלוטין !!!
 לכל צד שהבטת - ראית תמונה ששווה סרט שלם.
 והדיבור החברי-אינטימי ממש של שני הצדדים כשביניהם מוצבת הגדר הזאת
 -שיחות נפש, צחוקים, חתונות, נולדו שם,
 פתיחה למקומות אחרים לגמרי...

משני צידי המתרס , איזה מתרס, זו רק גדר דמיונית...
 את אחי אנוכי מבקש ...
 המפגש הנדיר, המדהים הזה - זר לא יבין ,
 אנשים אחים אנחנו, רק רצינו להיפגש,
 גם הדרך הזו נראית פתאום מציאותית !!

גילה עמית-דוארי / יולי 2005

